

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/69/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316212313
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4316212313.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Jarmily Pogramovej, v právnej veci žalobkyne: B. G. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., L. ul. XXXX/XX, zast. JUDr. Andreou Chorvátovou Nagyovou, IČO: 47 134 747, advokátkou, so sídlom Kozárovce 632, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, rozhodcovskej zmluvy a bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 11Csp/8/2016-100 zo dňa 11. júla 2019 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Levice č. k. 11Csp/8/2016-149 zo dňa 5. mája 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v odvolaní napadnutom výroku o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500045402 zo dňa 11.04.2014 a vo výroku o nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e**.
Žalobkyni voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**

o d ô v o d n e n i e :

1.2. Okresný súd Levice ako súd prvej inštancie zhora uvedeným rozsudkom určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500045402 zo dňa 11.04.2014 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná (I. výrok), že rozhodcovská zmluva č. 8500045402 zo dňa 11.04.2014 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná (II. výrok), určil, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500045402 zo dňa 11.04.2014 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov (III. výrok) a rozhodol, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % (IV. výrok).

1.3. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil s poukazom na § 37 ods. 1, § 40 ods. 1, §43a ods. 1, § 43c ods. 1, § 44 ods. 1, 2, § 46 ods. 1, 2, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6, § 54 ods. 1, § 551 ods. 1, 2, 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“), § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), § 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 137 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 73 ods. 3, § 2 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, 2, § 5 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.

1.4. Po oboznámení sa s podaniami strán sporu, s predloženými listinami, súd prvej inštancie zistil tento skutkový stav:

1.5. Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500045402 z 11.4.2014 (ďalej aj ako „Zmluva o RÚ“) vyplýva, že ju uzavreli žalovaný ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžníčka. Podľa Zmluvy o RÚ, bodu 5. Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v Eur (vyplnenom žalobcom) žalobca žiada poskytnutie úveru 1500 eur. Splatnosť úveru (počet splátok): 36. Mesačná splátka (vrátane úrokov) 85,15 eur. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú

dobu čerpania úveru) je 3065,40 eur. Predpokladaná RPMN za úver 70,00 %. Ročná úroková sadzba úveru (v %) 70,00. Priemerná RPMN za úver (v %) 46,30. Poskytnutá čiastka revolvingu 858,31 eur. Celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 2043,60 eur. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %) 60,27. Ročná úroková sadzba revolvingu (v %) 68,44. Podľa bodu 6. Údaje o schválenom revolvingovom úvere v Eur (nevyplnenom žalobcom, vyplnenom žalovaným). Poskytnutá čiastka úveru 1500 eur. Splatnosť úveru (počet splátok) 36. Mesačná splátka (vrátane úrokov) 85,15 eur. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) je 3.065,40 eur. RPMN za úver 69,44 %. Ročná úroková sadzba úveru (v %) 70,00. Priemerná RPMN za úver (v%) 46,30 eur. Poskytnutá čiastka revolvingu 858,31 eur. Celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 2043,60 eur. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %) 70,00. Ročná úroková sadzba revolvingu (v %) 68,44. Ročná úroková sadzba úrokov z omeškania (v %) 5,25.

1.6. Súd prvej inštancie citoval dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č.8500045402 z 11.04.2014, ktorú uzavreli veriteľ ako žalovaný (ďalej len „Spoločnosť“) a žalobkyňa ako dlžník (ďalej len „dlžník“) v bode 10.

1.7. Zo žiadosti žalovaného o vykonávanie zrážok zo mzdy z 28.04.2016 adresovanej zamestnávateľovi žalobkyne vyplýva, že žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne s poukazom na poskytnutú finančnú revolvingovú pôžičku žalobcovi pod variabilným symbolom č. 500045402, pričom celkový klientov dlh činí podľa oznámenia žalovaného k 28.4.2016 1.094,08 eur.

1.8. Súd prvej inštancie taktiež citoval znenie rozhodcovskej zmluvy č. 8500045402 zo dňa 11.04.2014 v bode 12.

1.9. Prvoinštančný súd konštatoval, že žalobkyňa má právny záujem na určení neplatnosti Rozhodcovskej zmluvy č.8500045402 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným 11.04.2014, nakoľko medzi stranami sporu je sporné, či rozhodcovská zmluva je alebo nie je neplatná a bez rozhodnutia súdu o určení neplatnosti tejto rozhodcovskej zmluvy je právne postavenie žalobkyne neisté. Od posúdenia platnosti, či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy závisí možnosť prejednávania sporu strán v rozhodcovskom spotrebiteľskom konaní.

1.10. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve podľa § 3 ods. 1, 2 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Bez ohľadu na formu, ako aj znenie rozhodcovskej zmluvy je potrebné považovať ju za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ak vyznieva v neprospech spotrebiteľa, a to vtedy, ak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa a nebola individuálne dojednaná.

1.11. Predmetná rozhodcovská zmluva č.8500045402 z 11.4.2014 bola uzavretá ako samostatná zmluva. Vyplýva z nej, že jej text bol vopred pripravený, naformulovaný veriteľom, predložený žalobkyňi, ktorá nemala reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej rozhodcovskej zmluvy ovplyvniť, príp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť. S poukazom na uvedené, aj keď bola rozhodcovská zmluva uzavretá na samostatnej listine, nebola dojednaná individuálne. Rozhodcovská zmluva možnosť riešenia sporov na všeobecnom súde spotrebiteľovi prakticky neposkytuje, pretože o forme konania (pred rozhodcovským alebo všeobecným súdom) rozhoduje žalovaný, čo vzhľadom na charakter sporov zo zmluvy o úvere znamená, že o forme konania rozhodne veriteľ (dodávateľ). Aj keď rozhodcovská zmluva pripúšťa rozhodovanie sporu pred všeobecným súdom, táto možnosť je pre spotrebiteľa iba teoretická, pretože ak žalobu na rozhodcovskom súde podá dodávateľ, pričom práve on má záujem získať exekučný titul, spotrebiteľ sa už nemôže domáhať svojich práv na všeobecnom súde, pretože to priamo rozhodcovská zmluva vylučuje. Rozhodcovská zmluva tak núti spotrebiteľa, ak podá žalobu dodávateľ, neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Dlžník síce vyhlásil v rozhodcovskej zmluve, že bol jasne a zrozumiteľne informovaný zo strany veriteľa, že nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy, avšak ide o vyhlásenie, ktoré je súčasťou predpripravenej rozhodcovskej zmluvy. O tom, akým spôsobom, v akom rozsahu bola žalobkyňa informovaná o tom, že nie je povinná prijať návrh rozhodcovskej zmluvy, a aké sú dôsledky prijatia, či neprijatia návrhu rozhodcovskej zmluvy, o tom žalovaný nepredložil súdu žiadne listiny, z ktorých by bolo zrejmé, že sa návrh rozhodcovskej zmluvy medzi stranami sporu prerokúval.

1.12. Ďalej uviedol, že rozhodcovská zmluva, ktorá nebola individuálne dojednaná so spotrebiteľom, pričom v prípade sporu núti spotrebiteľa podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu, vychádzajúc z § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Občiansky zákonník s takouto neprijateľnou podmienkou

spôsobujúcou značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v ustanovení § 53 ods. 5 spája sankciu neplatnosti. Vzhľadom na uvedené skutočnosti konštatoval, že uvedená zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a preto ju vyhodnotil ako absolútne neplatnú.

1.13. V ďalšej časti uviedol, že žalobkyňa má naliehavý právny záujem na podanej žalobe o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, pretože rozhodnutie o určovacej žalobe odstráni právnu neistotu v právnom vzťahu strán sporu, v otázke oprávnenosti vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne na základe dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečujúcej uspokojenie pohľadávky veriteľa zo zmluvy o revolvingovom úvere. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované trvajúcou existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky v právnom vzťahu k dodávateľovi, aby sa za tým účelom obrátil žalobou priamo na súd na zabezpečenie stavu právnej istoty, aby nebol obťažovaný hrozbou aplikácie dohody o zrážkach zo mzdy, ktorej neplatnosť nikto neurčil, ktorú možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

1.14. Dohoda o zrážkach zo mzdy i keď je uzavretá ako osobitná zmluva, predstavuje formulárovú dohodu, vopred pripravenú žalovaným a žalobkyňa nemala možnosť ovplyvniť jej obsah. Zmluvné dojednanie v dohode o zrážkach zo mzdy nemožno preto považovať za individuálne dojednané. Ukončenie zrážok zo mzdy je závislé od jednostranného prejavu žalovaného, od písomného ohlásenia žalovaného o tom, že pohľadávky sú splatené. Žalobkyňa, pokiaľ sa so žalovaným na tom písomne nedohodne, nemá možnosť ovplyvniť trvanie zrážok zo mzdy, keďže podľa dohody o zrážkach zo mzdy nemá možnosť dohodu vypovedať, odstúpiť od nej alebo iným spôsobom ju jednostranne ukončiť. Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje tak značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, keď umožňuje žalovanému bez súdnej kontroly vymôcť od žalobkyne aj plnenie, na ktoré, prípadne na jeho časť, mu nárok nevznikol a neumožňuje žalobkyňu jednostranne zmluvný vzťah so žalovaným ukončiť za situácie, keď výška pohľadávky v dohode o zrážkach zo mzdy nie je určitým spôsobom dojednaná, a ani v prípade, keď sa stala medzi stranami sporu spornou. Ide preto o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods.1 vety prvej O. z., ktorá je neplatná s poukazom na § 53 ods. 5 O. z.

1.15. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná pre jej neurčitosť, pretože v nej nie je určitým spôsobom uvedená výška pohľadávky, ktorej uspokojenie má byť zabezpečené touto dohodou, a preto považoval Dohodu o zrážkach zo mzdy za neurčitý právny úkon, ktorý je pre neurčitosť neplatný podľa § 37 ods. 1 O. z.

1.16. Pri zrážkach zo mzdy nemožno bez vyhodnotenia náležitostí spotrebiteľskej zmluvy preveriť, či zo mzdy žalobkyne sú zrážané finančné nároky vo výške zodpovedajúcej nárokom, ktoré veriteľovi aj prináležia a či nie sú vykonávané zrážky aj vo výške, na ktoré nemá veriteľ právny nárok. V prejednávanej veci má žalovaný nárok len na vrátenie sumy, ktorá zodpovedá výške poskytnutých peňažných prostriedkov zo strany žalovaného žalobkyňu, nakoľko úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov z dôvodov nižšie uvedených v odôvodnení rozsudku.

1.17. Súd prvej inštancie mal na základe vykonaného dokazovania preukázané, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500045402 dňa 11.04.2014, ktorú súd prvej inštancie posúdil ako spotrebiteľskú v zmysle § 52 ods. 1, 3, 4 O. z., a preto na daný zmluvný vzťah aplikoval právnu úpravu spotrebiteľských úverov podľa zák. č. 129/2010 Z. z. Vzhľadom na to, že žalobkyňa v žalobe žiadala určiť, že úver vyplývajúci zo Zmluvy o revolvingovom úvere je bez úrokov a bez poplatkov, považoval za rozhodujúce zistenie, či úver možno považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 zák. č. 129/2010 Z. z.

1.18. Súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje podstatnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom podľa 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. uvedenie RPMN, keď žalobkyňa uvádza v bode 5. Zmluvy RPMN ako predpokladanú a vo výške 70,00 %, kým žalovaný v bode 6. uvádza RPMN s konkrétnou výškou 69,44 %. Absentuje preto zhodné uvedenie RPMN, čo má rovnaké právne účinky, ako keby tento údaj Zmluva neobsahovala. Nemožno považovať za správne ani uvedenie RPMN v bode 6. Zmluvy o revolvingovom úvere, keď ročná úroková sadzba úveru je uvedená vo výške 70,00 %, t.j. vyššou percentuálnou sumou ako RPMN za úver 69,44 % . RPMN totiž má zohľadniť aj celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vrátane aj úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru. Podľa § 2 zák.č.129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie: podľa písm. i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru, podľa písm. g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; ... Uvedený údaj o výške RPMN z tohto hľadiska nemožno považovať za správny a určitý, čo má rovnaké

právne účinky, ako keby tento údaj Zmluva neobsahovala. Zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Uvedená je len splatnosť úveru počtom splátok, čo nemožno považovať za súladné s § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z. z.. Uvedené zákonné ustanovenie vyžaduje v zmluve presné uvedenie konečnej splatnosti úveru tak, aby bolo zrejmé k akému termínu splatnosť spotrebiteľského úveru končí. K uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom uvedeného ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem "doba trvania zmluvy" a pojem "termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru". Táto podstatná náležitosť nevyplýva z bodu 5 a ani z bodu 6 Zmluvy. Termín konečnej splatnosti úveru nie je možno vyvodiť ani zo samotnej zmluvy o revolvingovom úvere, keď zmluva neobsahuje ani termín splatnosti splátok úveru, čo je tiež jednou z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a je potrebné ho uviesť konkrétnym dátumom (§ 9 ods.2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. Súd poukazuje na to, že v zmysle Zmluvných dojednaní je zmluva o revolvingovom úvere uzavretá a nadobúda platnosť a účinnosť už podpisom zmluvy o revolvingovom úvere. Oznamenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi nemôže už ako jednostranný právny úkon obsiahnutý v osobitnej listine mať vplyv na obsahové náležitosti Zmluvy o revolvingovom úvere, pričom toto Oznamenie je podpísané len veriteľom a nie aj žalobkyňou.

1.19. Pre absenciu podstatnej náležitosti zmluvy o revolvingovom úvere ako zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j), f), k) zák. č. 129/2010 Z. z. sa považuje poskytnutý úver za úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods.1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z.

1.20. V ďalšej časti uviedol, že ustanovenie § 43a a nasl. O. z. upravuje proces vzniku zmluvy ako dvojstranného resp. viacstranného právneho úkonu medzi dvoma alebo viacerými subjektmi, keď ku vzniku zmluvy dochádza na základe návrhu na uzavretie zmluvy a jeho následného prijatia. Aby zmluva vznikla, tak je potrebné, aby si dve rozličné strany navzájom adresovali jednostranné právne úkony, ktoré sa obsahovo zhodujú. Postup pri vzniku zmluvy tak pozostáva z prejavu vôle jednej strany, ktorá chce uzavrieť určitú zmluvu, pričom druhá strana prejaví s takýmto prejavom vôle svoj súhlas. Z uvedeného tak vyplýva, že zmluva vzniká konsenzom dvoch obsahovo zhodných jednostranných a navzájom adresovaných právnych úkonov dvoch strán.

1.21. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Podľa § 46 ods. 2 vety prvej O. z. sa vyžaduje pre uzavretie zmluvy písomnou formou, aby písomný návrh na uzavretie zmluvy bol písomne prijatý s tým, že musia byť splnené podmienky podľa § 43a ako aj § 44 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania však vyplýva, že písomný návrh a to žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, ktorý podpísala žalobkyňa ako dlžník, nebola žalovaným ako veriteľom bez zmien písomne prijatá. Ako vyplýva z bodu 6 zmluvy o revolvingovom úvere, ktorým mal byť žalovaným prijatý návrh na uzavretie zmluvy zo strany žalobkyne, vyplýva, že žalovaný uviedol v bode 6 zmeny oproti návrhu žalobkyne. Kým žalobkyňa v bode 5. uvádza RPMN ako predpokladanú a vo výške 70 %, žalovaný uvádzal v bode 6. RPMN za úver 69,44 %. Kým žalobkyňa v bode 5 uvádza ako predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,27 %, žalovaný v bode 6 uvádza predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70 %. Keďže ustanovenie bodu 6 Zmluvy, ktorým schvaľoval žalovaný žiadosť žalobkyne o poskytnutie úveru, obsahuje zmeny v zmluvných podmienkach, možno ho považovať za odmietnutie návrhu žalobkyne a takýto prejav vôle žalovaného možno považovať za nový návrh žalovaného na uzavretie zmluvy. Keďže písomný prejav žalovaného v bode 6 obsahoval zmeny, na platné uzavretie písomnej zmluvy sa vyžadovalo, aby tento návrh žalovaného na prijatie zmluvy žalobkyňa prijala a podpísala ho, k čomu však nedošlo. Žalovaný nepreukázal, že žalobkyňa nový návrh žalovaného na uzavretie zmluvy obsahujúci údaje o schválenom úvere písomne prijala a podpísala ho. Samotné dojednanie v bode 2 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. z ktorého vyplýva, že dlžník súhlasí, aby bol veriteľ oprávnený znížiť napr. výšku úveru alebo schváliť iné parametre požadovaného úveru ako uviedol dlžník vo svojej žiadosti, nemôže umožňovať žalovanému uzatvárať platne zmluvu písomnou formou bez toho, aby takýto nový návrh bol prijatý dlžníkom písomne v súlade so zákonom. Pre to, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere bola platne uzavretá písomnou formou, vyžaduje sa písomný návrh a jeho následné písomné prijatie, ktoré je bez výhrad a bez zmien. Z uvedených dôvodov tak súd dospel k názoru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola uzavretá v písomnej forme, ktorú vyžaduje § 9 zák. č. 129/2010 Z. z. a spôsobom ako to vyžadujú vyššie citované ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nakoľko zmluva o revolvingovom úvere nemá písomnú formu, podľa § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

1.22. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 % s poukazom na to, že žalobkyňa mala úplný procesný úspech.

2. Proti výroku o určení, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500045402 je bezúročná a bez poplatkov a proti výroku o nároku na náhradu trov konania žalovaný podal odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) Civilného sporového poriadku, domáhajúc sa, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutej časti, žalobu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu 100 % trov právneho zastúpenia. Žalovaný napadol rozsudok súdu prvej inštancie, nakoľko príslušné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. boli nesprávne vyložené a aplikované, v dôsledku čoho súd rozhodol nesprávne a v rozpore so zákonom. V prvom rade žalovaný napadol posúdenie súdu prvej inštancie, podľa ktorého uzavretá zmluva neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti a o dobe trvania zmluvy. V súvislosti s uvádzaním konečnej splatnosti úveru je podstatné, že táto náležitosť nemôže a ani nikdy nemohla dôvodom pre bezúročnosť úveru. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ v bode 58 rozsudku vo veci C- 42/15 kedy vyslovil, že uvedené ustanovenie (čl. 10 ods. 2 smernica 2008/48/ES pozn.) by sa však nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice. Ďalej poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017, kedy konštatoval (bod 24 odôvodnenia) Náležitosť „konečná splatnosť úveru“ nepozná úijné právo, čo napokon viedlo k tomu, že došlo k zmene zákona č. 129/2010 Z.z. a táto náležitosť práve z dôvodu dodržiavania úijného práva bola vylúčená. Ak uvádzanie konečnej splatnosti úveru bolo zo zákonnej úpravy vypustené, potom pri aplikácii znenia zákona do spomenutej novely je potrebné zachovať požiadavku na eurokonformný výklad zákona. Konkrétne vo vzťahu k uvádzaniu termínu konečnej splatnosti to znamená, že s týmto údajom (náležitosťou) nemôže byť spájaný následok v podobe bezúročnosti, pretože členský štát takúto skutočnosť nemôže upraviť vo vnútroštátnom práve ako dôvod bezúročnosti a ďalej ani preto, lebo údaj o konečnej splatnosti nie je spôsobilý ovplyvniť posúdenie rozsahu záväzku spotrebiteľa. Žalovaný tiež tvrdí, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom.

2.2. Poukázal na to, že zákonná požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru bola v posudzovanom zmluvnom vzťahu splnená viacerými spôsobmi, a to

- určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok,
- spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti.

2.3. Taktiež namietal správnosť záveru súdu prvej inštancie o neuvedení doby trvania zmluvy, pretože v každej zmluve, v článku 9., ods. 9.1 sa uvádza, že zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Rozhodnutie vo veci samej súd prvej inštancie odôvodnil tým, že medzi stranami nedošlo k uzavretiu zmluvy, pretože medzi bodom 5 a 6 sú rozdielne údaje o RPMN.

2.4. Tvrdil, že závery súdu prvej inštancie sú nesprávne, odporujú Občianskemu zákonníku a právnej úpravy vzniku zmluvy, a tiež ustanoveniam zákona č. 129/2010 Z.z.

2.5. S poukazom na § 493 Obchodného zákonníka konštatoval, že podstatnými náležitosťami zmluvy je dohoda o úvere, záväzok tieto prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Z toho vyplýva, že pre vznik úverovej zmluvy primárne žiadna dohoda o RPMN (aj keby bola reálne možná pozn.) nie je potrebná; napokon z § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že ak zmluva neobsahuje RPMN, potom zmluva nie je neplatná ale bezúročná a bez poplatkov.

2.6. Z uvedeného dôvodu potom tvrdil, že v konaní pred súdom prvej inštancie neboli dokázané žiadne skutočnosti, v zmysle ktorých by súd mohol dospieť k zákonnému záveru o neplatnosti zmluvy. Rozhodnutie súdu je založené na závere o neuzavretí zmluvy pre náležitosť, na ktorej sa strany pre vznik zmluvy nikdy dohodnúť nemusia a súčasne, na ktorej sa ani dohodnúť nemôžu.

2.7. To, že RPMN sa dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda navrhnúť, akceptovať a pod.) vyplýva v prvom rade z právnej úpravy a tiež aj zo súdnej praxe.

2.8. Namietal, že zákon č. 129/2010 Z.z. a ani iný právny predpis neurčujú, že údaj o „RPMN“ bude dohodnutý. Ak súd prvej inštancie uviedol, že tento údaj medzi stranami dohodnutý nebol, potom by v prvom rade mal zdôvodniť že tento údaj sa dá dohodnúť.

2.9. Ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v danom čase. Medzi tieto údaje (viď príloha č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z.) patrí aj dátum prvého čerpania úveru (ktorý je známy v čase uzavretia zmluvy, nie v čase kedy sa podáva žiadosť o poskytnutie úveru). Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojím textom (v podobe spojenia „vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere“), ale aj spôsobom jeho určenia (viď údaje, ktoré sú rozhodujúce pre určenie RPMN) vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom.

2.10. Ak by žalovaný neurčil údaj RPMN schváleného úveru či revolvingu postupom podľa zákona č. 129/2010 Z.z., teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“ uvedenou v bode 5 každej zmluvy, potom by porušil zákona č. 129/2010 Z.z. Porušenie by práve vyplývalo z toho, že by uviedol rovnakú RPMN ako údajne „navrhol“ žalobca v oboch zmluvných vzťahoch. Pretože v takom prípade by takto určená RPMN nebola vypočítanou podľa zákona č. 129/2010 Z.z.

2.11. Z napádaného rozsudku nie je zrejmé ani to, na základe čoho súdu dospel k záveru o tom, že žalobca vlastne navrhol údaj o RPMN. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadny návrh RPMN neobsahuje, uvádza sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN.

2.12. Záverom uviedol, že vyššie tvrdené ohľadne „dohody“ údaju o RPMN potvrdil Krajský súd v Prešove v uznesení č. k. 3Co/106/2016 zo dňa 03.11.2016.

3. Písomné vyjadrenie žalobkyne k odvolaniu podané nebolo.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, 362 ods.1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods.1 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem, s následným verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nedôvodné. Rozsudok súdu prvej inštancie nebol v časti určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy (I. výrok) a neplatnosti rozhodcovskej zmluvy (II. výrok) napadnutý odvolaním, preto v týchto častiach rozsudok nadobudol právoplatnosť.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Predmetom konania je žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka č. 8500045402 zo dňa 11.04.2014 a rozhodcovská zmluva č. 8500045402 zo dňa 11.04.2014 sú ako neprijateľné zmluvné podmienky zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500045402 zo dňa 11.04.2014 neplatné a určenia, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500045402 zo dňa 11.04.2014 je vzhľadom na to, že obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a zároveň neobsahuje všetky náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách, bez úrokov a bez poplatkov, na tom skutkovom základe, že dňa 11.04.2014 uzavrela so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500045402, na základe ktorej poskytol žalobkyňi úver vo výške 1 500 Eur. Úver sa žalovaná zaviazala splácať v 36 mesačných splátkach spolu s úrokom v splátkach po 85,15 Eur mesačne, výška úrokovej sadzby je 70,00 % p. a., RPMN 60,27 %, celková čiastka splatná dlžníkom 3 065,40 Eur schválená výška revolvingu splatná dlžníkom 2 043,60 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,27 % a ročná úroková sadzba revolvingu 68,44 %. Žalobkyňa namietala, neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskej doložky. Zároveň namietala, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch a to najmä podľa písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pretože obsahuje iba počet splátok, podľa písm. i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru a podľa písm. l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, pretože obsahuje len celkovú výšku mesačnej splátky vrátane úrokov. Ďalej namietala, že ročná percentuálna miera nákladov bola neprimerane vysoká, keďže priemerná RPMN bola 46,30 % a v zmluve bola 70 %. Celková čiastka, ktorú musela v zmysle zmluvy zaplatiť činila 3 065,40 Eur, čo predstavuje viac ako 100 % dlžnej sumy, čo už predstavuje nekalé praktiky voči spotrebiteľovi hraničiace s úzerou.

7. Medzi stranami nebolo sporné, že právny vzťah, ktorý medzi nimi vznikol je spotrebiteľský a preto je naň potrebné aplikovať normy spotrebiteľského práva. Taktiež medzi stranami nebolo sporné, že dňa 09.04.2014 žalobkyňa podpísala úverovú zmluvu, kde v bode 5 zmluvy o úvere, boli údaje o požadovanom úvere vyplnené tak, že predpokladaná RPMN za úver bola uvedená 70,00 %. Predpokladaná RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu bola 60,27 %. Dňa 11.04.2014 podpísal zmluvu o úvere žalovaný ako veriteľ, pričom v zmluve vyplnil bod 6 - údaje o schválenom revolvingovom úvere tak, že RPMN za úver bola 69,44 % a taktiež predpokladaná RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu bola 70,00 %.

8. Súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel, keď určil že dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500045402 zo dňa 11.04.2014 a rozhodcovská zmluva č. 8500045402 zo dňa 11.04.2014 sú neplatné a že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500045402 zo dňa 11.04.2014 je bezúročná a bez poplatkov.

9. Vzhľadom na rozsah a odvolacie námietky žalovaného je predmetom prieskumu odvolacieho súdu, či zmluva o revolvingovom úvere č. 8500045402 zo dňa 11.04.2014 je bezúročná a bez poplatkov.

10. Medzi stranami konania nebolo sporné, že medzi žalobkyňou a žalovaným ide o spotrebiteľský zmluvný vzťah, na ktorý je potrebné aplikovať právnu úpravu spotrebiteľských úverov podľa zákona č. 129/2010 Z. z. Súd prvej inštancie určil bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru z dôvodov, že:

- podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. neuvedenia RPMN, pretože RPMN uvedená v bodoch 5. a 6. spotrebiteľskej úverovej zmluvy nebola rovnaká, čo má rovnaké právne účinky, ako keby ani nebola uvedená. RPMN v bode 6. nepovažoval za správne uvedenú, keď ročná úroková sadzba úveru je 70 %, t. j. vyššou percentuálnou sumou ako RPMN za úver 69,44 %, pretože RPMN má zohľadňovať celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

- podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru, pretože v zmluve je uvedená len splatnosť úveru počtom splátok a zmluva ani neobsahuje termín splatnosti splátok úveru,

- a taktiež z dôvodu, že zmluva o revolvingovom úvere nemá písomnú formu podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.

11. Vzhľadom na dôvody podaného odvolania bolo úlohou odvolacieho súdu zistiť, či súd prvej inštancie správne vyložil a aplikoval ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., teda žalovaný namietal odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

12. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak sice aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

13. Odvolací súd reagujúc na právne významné námietky žalovaného, preskúmal zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500045402, ktorú uzatvorili sporové strany z hľadiska obsahu náležitostí vymedzených Zákonom o spotrebiteľských úveroch.

14. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>18) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> musí obsahovať tieto náležitosti: písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, ...

15. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>, c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

16. Vo vzťahu k prvej preskúmvanej náležitosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy je potrebné uviesť, že toto ustanovenie v čase uzatvorenia preskúmvaných úverových zmlúv vyžadovalo, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Národná rada Slovenskej republiky dňa 12.10.2017 prijala zákon č. 279/2017 Z. z., ktorým s účinnosťou od 01.05.2018 upustila od požiadavky uvádzania doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a vyžaduje len uvádzanie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, dôvodiac, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté z dôvodu záverov Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróová. V zmysle uvedeného rozsudku zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, a to vzhľadom k tomu, že touto smernicou sa zabezpečuje úplná harmonizácia v oblasti

spotrebiteľských úverov (v článku 22 ods. 1 smernice 2008/48/ES je uvedené, že „členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice).

17. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti aj rozsudok Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-331-18 zo dňa 5. septembra 2019, kde bol prijatý záver, že vnútroštátnemu súdu prislúcha vykladať vnútroštátne právo, ktoré bolo účinné v čase relevantných skutkových okolností, v danom prípade v deň uzatvorenia dotknutej zmluvy, v čo najväčšej možnej miere a bez toho, aby sa požadoval výklad contra legem, v súlade so smernicou 2008/48, ako ju vykladá rozsudok z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia (C-42, EU:C:2016:842); teda náležitosti zmluvy je potrebné vykladať v súlade so smernicou, aj keď v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo znenie vnútroštátnej právnej úpravy odlišné.

18. Keďže smernica č. 2008/48 nevyžadovala a ani nevyžaduje uvádzanie termínu konečnej splatnosti, odvolací súd je toho názoru, že je potrebné, aby zo zmluvy bola určito daná doba trvania zmluvy o úvere, pričom dobu trvania spotrebiteľského úveru je potrebné chápať ako celkovú dobu medzi okamihom, kedy je spotrebiteľovi po prvýkrát umožnené úver čerpať, a okamihom, do kedy je spotrebiteľ povinný úver najneskôr splatiť.

19. Aj keď odvolací súd súhlasí s tvrdením žalovaného, že pre absenciu uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru nemožno úver sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, nie je možné opomenúť, že Zákon o spotrebiteľských úveroch aj v čase uzatvorenia zmluvy - tak ako aj smernica - podľa § 9 ods. 1 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch vyžadoval uvedenie doby trvania zmluvy.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd, aplikujúc eurokonformný výklad, uvádza, že len z počtu splátok úveru a výšky splátky (tak ako je tomu v tomto prípade), priemerný spotrebiteľ, nevie presne posúdiť rozsah svojho záväzku, v zmysle, že nevie presne identifikovať dobu trvania zmluvy. Podľa bodu 13. zmlúv o revolvingovom úvere, riadnym vyplnením a následným podpisom žiadosti/zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania (na zadnej strane tejto žiadosti/zmluvy). Podľa bodu 7. Zmlúv o revolvingovom úvere sú neoddeliteľnou súčasťou zmlúv aj Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere. Tieto zmluvné dojednania v bode 2 obsahujú mechanizmus uzatvárania zmlúv z ktorých vyplýva, že zmluva o revolvingovom úvere je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu dlžníka, spoludlžníka 1, spoludlžníka 2 a veriteľa. ... Bod 2.2 týchto zmluvných dojednaní stanovuje povinnosť veriteľa odoslať dlžníkovi oznámenie veriteľa o schválení úveru a jeden rovnopis zmluvy o revolvingovom úvere. Z uvedeného vyplýva, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi nie je súčasťou zmluvy, je len jednostranným prejavom vôle žalobcu informatívne charakteru, ktorý by mal len zhrnúť už zmluvnými stranami dojednané náležitosti zmluvy a nemôže meniť resp. dopĺňať zmluvnými stranami už uzatvorenú zmluvu o úvere (porovnaj rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 12Co/139/2018 zo dňa 28.05.2019, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/128/2019 zo dňa 04.12.2019 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17.03.2018).

21. Zo zmlúv o revolvingovom úvere vyplýva len počet splátok, splatnosť tej ktorej splátky a výška splátky, pričom zo zmlúv, ani zo zmluvných dojednaní nie je možné určiť splatnosť prvej splátky a následne od toho ani odvodiť do kedy je spotrebiteľ povinný úver najneskôr splatiť. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že úverové zmluvy neobsahujú náležitosť podľa § 9 ods. 1 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch - dobu trvania zmluvy.

22. Pokiaľ ide o mechanizmus uzatvorenia a k námietke žalovaného, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru, že medzi zmluvnými stranami nedošlo k písomnému uzavretiu zmluvy, pretože medzi bodom 5 a 6 sú rozdielne údaje o RPMN, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v bode 5 úverovej zmluvy ide len o predpokladanú RPMN. Hodnota RPMN zohľadňuje parametre poskytovaného úveru a je veriteľom mechanicky vypočítaná zo vstupných údajov zadaných dlžníkom podľa matematického vzorca uvedeného v Zákone o spotrebiteľských úveroch. Preto odvolací súd súhlasí s odvolateľom, že hodnota RPMN teda nie je náležitosťou zmluvy, na ktorej by sa mali účastníci zmluvy konsenzuálne dohodnúť, a preto túto situáciu nemožno považovať za prijatie návrhu žalobkyne na uzatvorenie zmluvy so zmenami, čo by v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka znamenalo, že žalovaný odmietol návrh žalobkyne na uzatvorenie zmluvy, adresoval mu nový návrh, ktorý však potom nebol žalobkyňou prijatý a preto medzi účastníkmi nedošlo k písomnému uzatvoreniu zmluvy. Ak sa účastníci zmluvy o revolvingovom úvere dojednali na výške úveru, termíne jeho splatnosti, výške, počte a splatnosti splátok úveru, úrokoch z úveru a ostatných nákladoch úveru, vykoná sa výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanoveného matematického vzorca a zistená hodnota sa uvedie veriteľom do akceptácie návrhu dlžníka na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to bez ohľadu na to, či samotný dlžník nejakú hodnotu RPMN úveru vo svojom návrhu uviedol alebo nie (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 12. 12. 2018 sp. zn. 5Co/222/2018).

23. Zmluvu je potrebné posudzovať ako celok, pričom sa podľa ustálenej judikatúry preferuje výklad v prospech platnosti zmlúv, nie v ich neprospech a teda, pokiaľ by sa dôvod neplatnosti vzťahoval iba na časť právneho úkonu, je neplatná iba táto časť (§ 41 OZ).

24. Z hľadiska posudzovania záverov súdu prvej inštancie o posúdení skutočnosti, či je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch nie sú závery súdu prvej inštancie o neuzatvorení úverovej zmluvy v písomnej forme právne významné, pretože poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov pokiaľ nie je splnená hoci len jedna podmienka vymedzená v § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. V danej veci sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje povinnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch, teda zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje dobu trvania zmluvy a ďalej sa stotožnil aj so záverom súdu prvej inštancie, že RPMN je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne v neprospech spotrebiteľa, pretože táto je uvedená v nižšej hodnote, ako je uvedená úroková sadzba, pretože tak ako správne uviedol súd prvej inštancie RPMN má zohľadniť aj celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru. Pokiaľ boli v zmluve o spotrebiteľskom úvere dojednané okrem úroku a aj ďalšie poplatky (čo v danom prípade boli), nie je možné, aby RPMN uvedená v zmluve bola nižšia ako je úroková sadzba, a preto má odvolací súd za to, že RPMN bola uvedená v neprospech spotrebiteľa, čo má taktiež za následok podľa § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené podstatné dôvody, odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania v konaní pred súdom prvej inštancie, a preto rozhodnutie potvrdil, keď žalovaný vo vzťahu k rozhodnutiu o trovách konania žiadne námietky neuvádzal.

26. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní inak úspešnej žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).